

Forslag

til

Lov om forlængelse af fristen for frivillige restskattebetalinger.

Fremsat den 6. oktober 1977 af *Glensgård* (FP), *Dohrmann* (FP), *Jørgen Junior* (FP), *Askjær Jørgensen* (FP) og *Ernst Schmidt* (FP).

I kildeskatteloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 48 af 9. februar 1977, som ændret ved § 6 i lov nr. 283 af 8. juni 1977, ændres datoen „15. marts“ til: „20. maj“ i § 59.

Bemærkninger til lovforslaget.

Kildeskattelovens § 59 er sålydende:

„Den skattepligtige kan indbetale foreløbig skat ud over, hvad der er indeholdt i A-indkomst eller opkrævet ved skattebillet. Sådan indbetaling kan også foretages efter udløbet af indkomståret, men ikke senere end den 15. marts i det år, ligningen foretages“.

Meningen med bestemmelsen er, at skatteborgeren, når hans indtægt for det foregående år foreligger opgjort, kan klare et eventuelt restskattetilsvare rentefrit. Ved lovens udformning har man regnet med, at den enkelte 2½ måned ind i det nye kalenderår måtte være klar over, hvor meget han havde tjent skattepligtigt det foregående år. Som følge af at lovgivningen har gjort indkomstopgørelsen til så indviklet og besværlig en affære, er det imidlertid for store dele af befolkningen aldeles umuligt for dem selv at vide, hvor meget det højst kunstige begreb „skalaindkomsten“ i grunden beløber sig til. De må derfor have revisorbistand. Revisoreres arbejdskraft bliver mere og mere knap, som folketinget udarbejder den ene urimelige papirordning efter den anden til beslaglæggelse af den tid, som revisoren skulle bruge på sit egentlige hverv. Det kan derfor knibe også for revisor med at få tid til inden 15. marts at have de fornødne beregninger færdige. Under alle omstændigheder er det en uhenigtsmæssig anvendelse af revisors arbejdstid, at han allerede i marts måned skal til at foretage mere

eller mindre løse beregninger over indkomsten for de klienter, hvis egentlige regnskabsopgørelser han ellers først når frem til i april eller maj måned. Resultatet bliver, at borgerne bliver højst forskelligt stillede, alt efter om de hører til blandt den kreds, som i selvangivelseskampagnen ligger i de øverste bunker, som revisor får opstillet regnskaber for, eller længere nede i stakken. Dertil kommer, at restskatten meget vel kan være af en sådan størrelsesorden, at navnlig lønmodtagere må have et par måneder til at skaffe de fornødne penge.

Disse synspunkter taler for at udskyde fristens udløb til sidste halvdel af maj måned. Datoen 20. maj er valgt, fordi den falder sammen med den dag, hvor de mange momspligtige har opnået bedst muligt overblik over deres likviditetsmæssige og regnskabsmæssige forhold.

Set fra statens side vil der nok ikke være noget særlig betænkeligt ved den foreslåede ordning. På den ene side vil den nok medføre, at de, der nu kommer restskatten i forkøbet en halv snes dage ind i marts måned, for størstedelens vedkommende vil vente et par måneder med at foretage indbetaling. På den anden side vil mange af de beløb, der nu erlægges i restskat, komme til at indgå en halv snes måneder tidligere, og risikoen for betalingsudygtigheds opståen inden for denne periode vil svinde bort.